

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **HALEX PLUS s.r.o.**, se sídlem J. Valčíka 1259, Otrokovice, zast. Mgr. Tomem Káňou, advokátem se sídlem nám. Míru 6, Frenštát pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2023, č. j. 19863-2/2023-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2024, č. j. 62 Af 32/2023-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Celního úřadu pro Zlínský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 16. 3. 2023, č. j. 8371-6/2023-640000-12, a toto rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím celního úřadu byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o hazardních hrách“). Daného přestupku se dopustila tím, že v provozovně SPORT BAR EDEN na adrese X, provozovala 1) nejméně dne 28. 6. 2018 hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 2 ks se hrou Hollywood Popcorn a 1 ks se hrou Jewel, 2) nejméně dne 11. 7. 2018 hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 1 ks se hrou Hollywood Popcorn a 1 ks se hrou Jewel, 3) nejméně dne 14. 8. 2018 hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 1 ks se hrou Hollywood Popcorn a 1 ks se hrou Jewel a 4) nejméně dne 5. 8. 2019 provozovala hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 2 ks se hrou Pegasus, ke kterým nebylo uděleno příslušné povolení. Tím porušila zákaz stanovený v § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Za tento přestupek jí celní úřad uložil pokutu ve výši 700 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví.

[3] Krajský soud se neztotožnil s námitkou nezákonnosti předběžného opatření ohledně zpřístupnění schránky technických zařízení, které vydal celní úřad v rámci správního řízení. O tomto předběžném opatření rozhodoval krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 62 Af 41/2022. I kdyby v rámci soudního přezkumu předběžné opatření neobstálo, tato skutečnost by sama o sobě neměla za následek zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož to je podrobeno soudnímu přezkumu v rozsahu jeho samostatných nosných skutkových a právních důvodů. V nynější věci není rozhodováno o povinnosti žalobkyně zpřístupnit schránky technických zařízení, ale o její odpovědnosti za spáchání přestupku. Ani výtky žalobkyně, že celní orgány měly v řízeních o přestupku provádět dokazování ohledně stavu finančních prostředků v technických zařízení, není s ohledem na výsledek ohledání ze dne 14. 7. 2022 na místě. Žalobkyně byla totiž předvolána k tomuto ohledání, na které se však nedostavila a uvedla, že se její jednatel v době ohledání bude nacházet mimo ČR a že nevlastní klíče od schránek technických zařízení.

[4] Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku zpochybňující jak odpovědnost žalobkyně za provozování hazardní hry prostřednictvím technických zařízení, tak tvrzení, že žalobkyně nebyla v postavení provozovatele hazardních her. Celní orgány detailně popsaly hazardní hry, které žalobkyně provozovala, a popsaly i naplnění jednotlivých definičních znaků provozování hazardních her. Krajský soud k tomu uvedl, že každý, kdo svým jednáním naplní znaky provozování hazardní hry, aniž by šlo o povolené hry, se dopustí jednání naplňujícího skutkovou podstatu daného přestupku. Tento závěr bylo možné uplatnit i na případ žalobkyně.

[5] Krajský soud dále neshledal důvodnou námitku ohledně nepřiměřenosti uložené pokuty. Celní úřad uloženou sankci odůvodnil na stranách 36 až 40 prvostupňového rozhodnutí. Uvedl, že žalobkyně nejméně ve dnech 28. 6. 2018, 11. 7. 2018, 14. 8. 2018 a 5. 8. 2019 provozovala herní zařízení, ke kterým nebyla vydána řádná povolení. Tento stav shledal celní úřad nežádoucím a společensky škodlivým. Žalobkyně provozovala celkem devět zařízení, jejich provoz nebyl úředně povolen. Za přitěžující okolnost celní úřad považoval skutečnost, že žalobkyně opakovaně páchala přestupky, a to i po předchozích kontrolách provedených kontrolními orgány. Sankce uložená žalobkyni ve výši 700 000 Kč je ukládána ve výši 1,4 % z maximální možné výše sankce, tedy při spodní hranici zákonné sazby. K možnému likvidačnímu charakteru pokuty celní úřad uvedl, že žalobkyně nereagovala na výzvu k doložení majetkových poměrů, takže vycházel z veřejně dostupných rejstříků. Žalobkyně neměla od roku 2010 ve sbírce listin obchodního rejstříku zveřejněny účetní závěrky. Žalobkyně je dále plátkyní DPH a v době rozhodnutí nebyla v úpadku. Krajský soud shledal hodnocení celního úřadu dostatečným. K poukazu žalobkyně na své příjmy z výher se ztotožnil s názorem žalovaného, že mezi ziskem dosaženým páčáním přestupku a výší uložené sankce nelze hledat přímou úměru, jelikož sankce je správním trestem a má být citelná. Dle krajského soudu je výše sankce odrazem vyhodnocení všech okolností určujících míru závažnosti protiprávního jednání, nikoliv odrazem prospěchu, který pachatel získal svým protiprávním jednáním.

II. Obsah kasační stížnosti žalobkyně a vyjádření k ní

pokračování

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podřazených pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Krajský soud zcela pominul posouzení zákonnosti předběžného opatření, jehož nezákonnost může zakládat takovou vadu řízení, která má vliv na závěrečné rozhodnutí ve věci. Krajský soud pouze odkazuje na výsledek řízení vedeného pod sp. zn. 62 Af 41/2022, i ten je ovšem zatížen stejnou vadou. Krajský soud v rozsudku ze dne 14. 8. 2024, č. j. 62 Af 41/2022-26, odkazoval na zákonná ustanovení, která umožňují uložit předběžné opatření. Nezabýval se však argumentací stěžovatelky, že dle § 61 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán nařídít předběžné opatření v případě, kdy je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Požadavek celního úřadu na zpřístupnění schránek technických zařízení však nenaplnil ani jeden z těchto důvodů. Argumentace v bodě 23 rozsudku krajského soudu č. j. 62 Af 41/2022-26 je absurdní, jelikož v podstatě říká, že pokud se správním orgánům nepovede provést důkaz formou standardního dokazování, mohou přistoupit k provedení předběžného opatření, aby byla naplněna podmínka neodkladného postupu v řízení o přestupku. Tato vada má vliv na rozhodování v nynější věci.

[8] Stěžovatelka dále nesouhlasí s výší uložené pokuty. Celní úřad uvedl, že v době vykonávání kontrol v provozovně stěžovatelky byla protiprávnost jejího jednání snadno odvoditelná z veřejně dostupných informačních zdrojů. Celní úřad ale „načerpal“ argumentaci, kterou používá k trestání stěžovatelky, až v době po vykonání daných kontrol, proto nemůže neznalost komplikovaného výkladu zákona přičítat k její tíži. Celní orgány a krajský soud nezohlednily skutečnost, že pokud stěžovatelka povolila umístění herních zařízení do svých prostor v době, kdy neexistoval žádný výklad ani rozhodnutí o nesprávnosti takového jednání, nemůže být takové jednání trestáno stejně, jako kdyby jej učinila při vědomí, že porušuje zákon. Tato skutečnost se tedy měla projevit ve výši uložené pokuty.

[9] Povinnost odvést do státního rozpočtu desetinásobek toho, co stěžovatelka v rámci své činnosti získala, jde proti smyslu ukládané sankce a je pro stěžovatelku likvidační. Krajský soud tuto argumentaci nevzal v potaz a bez dalšího označil pokutu za přiměřenou.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí. Všechny stěžovatelčiny námitky vypořádaly celní orgány a krajský soud. Žalovaný proto odkazuje na odůvodnění správních rozhodnutí a na napadený rozsudek. Výše sankce je odrazem vyhodnocení všech okolností určujících míru závažnosti zjištěného protiprávního jednání, nikoliv odrazem prospěchu, který pachatel přestupku svým jednáním získal. Ohledně námitky likvidační povahy pokuty krajský soud správně upozornil na to, že stěžovatelka na výzvu celního úřadu k doložení osobních a majetkových poměrů nereagovala a žalovanému v odvolání předestřela pouze celkový výtěžek z hazardních her. Stěžovatelka se dopustila jednoho z nejzávažnějších přestupků, jehož se lze na poli hazardních her dopustit, o čemž svědčí vysoká maximální zákonná sazba pokuty. Aby správní trest mohl mít represivní, výchovný a preventivní účinek, pachatel ho musí ve své majetkové sféře pocítit. Pokuta uložená stěžovatce představuje 1,4 % horní hranice pokuty. Není ji proto možné označit za zjevně nepřiměřenou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti také důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve tímto důvodem a pro stručnost odkazuje na judikaturu ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Stěžovatelka spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v tom, že krajský soud neposoudil její argumentaci ohledně nezákonnosti předběžného opatření, dále nezohlednil, že k „načerpání“ argumentace celních orgánů došlo až po provedení kontrol, neposoudil likvidační povahu uložené pokuty a skutečnost, že pokuta byla uložena proti smyslu dané sankce.

[14] K argumentaci ohledně nezákonnosti předběžného opatření dle § 61 odst. 1 správního řádu se krajský soud vyjádřil v bodě 14 napadeného rozsudku, ve kterém uvedl, že toto opatření je předmětem přezkumu v jiném soudním řízení a daná otázka není pro projednávanou věc podstatná. Není proto pravdou, že by opomněl se touto argumentací zabývat, jelikož poskytl logické vysvětlení toho, proč se danou námitkou zabývat nemůže.

[15] K likvidační povaze pokuty krajský soud v bodě 35 napadeného rozsudku uvedl, že stěžovatelka na výzvu celního úřadu nedoložila své osobní a majetkové poměry a v odvolacím řízení pouze předeštl celkový výtěžek z hazardních her, což však nebylo dostatečné pro posouzení likvidační povahy sankce. V bodě 37 neshledal problematickým, že celní úřad ohledně majetkových poměrů stěžovatelky vycházel z veřejně dostupných rejstříků, přičemž shrnutí zjištění žalovaného ohledně těchto poměrů je uvedeno v bodě 31 napadeného rozsudku. Ke smyslu ukládané sankce se krajský soud vyjádřil v bodech 33 a 34 napadeného rozsudku, ve kterých dospěl k závěru, že mezi ziskem dosaženým páčáním přestupků a výší uložené sankce nelze shledat přímou úměru. Stěžovatelka k argumentům, které v těchto bodech krajský soud uvedl, nic konkrétního nenamítá a nijak je nerozpориje. NSS proto považuje odůvodnění krajského soudu za dostatečné.

[16] Námitkou o „načerpání“ argumentace celních orgánů z judikatury správních soudů, která vznikla až po provedení kontrol v provozovně stěžovatelky, se krajský soud zabýval v bodě 24 napadeného rozsudku, kde uvedl, že již v průběhu kontrol v provozovně byla stěžovatelka upozorněna na důvodné podezření na porušení zákona o hazardních hrách spočívající v tom, že v její provozovně ve dnech těchto kontrol docházelo k provozování hazardních her. Ani v této části tak rozsudek krajského soudu netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.

[17] NSS poté přistoupil k posouzení kasačních námitek spadajících pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka konkrétně rozporuje zákonnost předběžného opatření celního úřadu spočívajícího v uložení povinnosti zpřístupnit schránky herních zařízení a posouzení přiměřenosti uložené sankce.

pokračování

[18] Otázkou zákonnosti předběžného opatření celního úřadu se krajský soud zabýval v rozsudku č. j. 62 Af 41/2022-26, ve kterém ho shledal zákonným. O kasační stížnosti stěžovatelky proti tomuto rozsudku rozhoduje NSS v řízení vedeném pod sp. zn. 10 As 188/2024. Devátý senát se proto nemůže v nynějším řízení vyjadřovat ani ke správnosti závěrů rozsudku krajského soudu č. j. 62 Af 41/2022-26, ani k zákonnosti předběžného opatření, jelikož tyto otázky jsou předmětem jiného řízení. Nemůže se proto zabývat ani kasačními námitkami, které směřují proti rozsudku krajského soudu č. j. 62 Af 41/2022-26.

[19] Dle NSS by však i v případě, že by předběžné opatření bylo shledáno nezákonným, neměl tento závěr vliv na zákonnost nyní přezkoumávaných rozhodnutí celních orgánů. Předběžné opatření se totiž týkalo pouze nařízení zpřístupnění schránek zadržovaných technických zařízení, tedy zjištění výše peněžních prostředků, které se v nich nacházely. Toto opatření se netýkalo otázky odpovědnosti stěžovatelky za provozování hazardních her v rozporu se zákonem či naplnění definice provozování hazardních her a nemělo ani vliv na výši uložené sankce. Celní orgány svůj závěr o spáchání přestupku dle § 123 odst.1 písm. b) zákona o hazardních hrách nezaložily na zjištěních vyplývajících z otevření daných schránek, což vyplývá ze správních rozhodnutí. Krajský soud tak nebyl v projednávané věci povinen posoudit zákonnost předběžného opatření a správně toto posouzení ponechal na řízení sp. zn. 62 Af 41/2022. Daná námitka proto není důvodná.

[20] NSS dále přistoupil k posouzení námitky směřující proti uložené pokutě. Při posuzování zákonnosti uložené sankce je dle ustálené judikatury správní soud k žalobní námitce oprávněn pouze hodnotit, zda správní orgán při stanovení její výše zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jsou jeho úvahy o výši pokuty racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil nebo zda uložená sankce není likvidační (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS).

[21] Stěžovatelka namítá, že celní orgány měly při ukládání pokuty zohlednit složitý výklad zákona o hazardních hrách, jelikož svou argumentaci přebíraly ze soudních rozhodnutí, která byla vydána až po provedení kontrol v její provozovně. Stěžovatelka však nespecifikuje, čeho konkrétně se tento výklad zákona měl týkat.

[22] Celní úřad detailně popsal fungování zařízení, která se nacházela v době kontrol celního úřadu v provozovně stěžovatelky. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že se na první pohled jevila jako klasický herní přístroj, jelikož vypadají jako výherní automat, chovají se jako výherní automat a intuitivním způsobem umožňují hazardní hru jako výherní automat. Dle NSS se jedná o přesvědčivé odůvodnění, proč bylo nutné technická zařízení v provozovně stěžovatelky považovat za herní zařízení, která umožňovala účast na hazardní hře. Žalovaný též na straně sedmé napadeného rozhodnutí odkázal na judikaturu krajských soudů z roku 2017, která se zabývala obdobnými technickými zařízeními, jaká provozovala stěžovatelka. Není proto pravdou, že by celní orgány svůj závěr o povaze daných zařízení zakládaly pouze na judikatuře, která byla vydána v průběhu správního řízení.

[23] K otázce provozování hazardních her prostřednictvím herních zařízení, která se nacházela v době kontrol v provozovně stěžovatelky, se žalovaný vyjádřil na straně sedmé a osmé napadeného rozhodnutí, kde uvedl konkrétní indicie, které nasvědčovaly tomu, že

stěžovatelku bylo možné považovat za provozovatele hazardní hry, přičemž vycházel z definice provozování hazardní hry v zákoně o hazardních hrách a z důvodové zprávy k tomuto zákonu. Ohledně výkladu daného pojmu odkázal i na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016-72, který se týkal obdobného případu a byl vydán před provedením první kontroly v provozovně stěžovatelky. V dané věci se tak nedá hovořit o složitém výkladu zákona judikaturou správních soudů až po provedení kontrol celním úřadem, který by snad mohl odůvodnit snížení uložené pokuty. Ani tato námitka tak není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2024

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu